9/56

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ'. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1903 ΑΡΙΘ. 32

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ	
καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . .	5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ.	3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ	25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† Ὁ Μητρ. Διδυμοτείχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Αἱ ἐν Αὐστρίᾳ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι — Ἀναγραφὴ ὕμνων καὶ ἐγκωμίων εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν — Δικαστικαὶ Ἀγγελίαι — Παράρτημα: «Εὐαγγελικὰ διδάγματα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Συνεδρία δύο Σωμάτων. — Τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ συνῆλθον τὰ δύο Σώματα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου εἰς κοινὴν συνεδρίαν. Κατὰ ταύτην λαβόντα ὑπ' ὄψιν τὸν κανονισμὸν τοῦ ἐν Πριγκήπῳ Ἐθν. Ὀρφανοτροφείου ἐπεκύρωσαν αὐτὸν μετά τινας τροποποιήσεις. Ὡσαύτως σκεψάμενα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ καθορισμοῦ ποτέρῳ τῶν δύο Σωμάτων τῆς Ἐκκλησίας ἀνήκει ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐφορειῶν, εἴτε καὶ ἐπιτροπῶν, εἴτε συμβουλίων διοικητικῶν οἱουδήτινος ἐθνικοῦ καθ' ἡμᾶς καθιδρύματος, προέβησαν εἰς τὸν διορισμὸν ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τῶν ἐξοχωτάτων κκ. Ἀλεξ. Καραθεοδωρῆ πασᾶ, Μ. λογοθέτου Σταυράκη βέη Ἀριστάρχου καὶ Ἀνδρέου Κοπάση ἐφέντη, καὶ ἐνέκριναν ὅπως αὕτη, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τοὺς Γεν. Ἐθν. Κανονισμούς, τοὺς κώδηκας τῆς Ἐκκλησίας, τὴν τεσσαρακονταετῆ τῶν Πατριαρχείων πορείαν καὶ τὰ κατὰ καιροὺς ἐκδοθέντα σιγίλλια, μελετήσῃ τὸ προκείμενον ζήτημα καὶ ὑποβάλῃ ἔγγραφον γνωμοδοτικὴν ἔκθεσιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν δύο Σωμάτων διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἱερὰ Σύνοδος. — Ὁ ἐκ τῶν συνοδικῶν σεβ. μητροπολίτης Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτου κ. Ἱερώνυμος ἀπῆλθε πρόχθες, ἀδείᾳ ἐκκλησιαστικῇ, καθ' ἃ ἐγράφη, εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, προτιθέμενος νὰ διαμείνῃ ἐπί τινας ἡμέρας χάριν ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων.

Κανονικαὶ ψῆφοι. — Ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κρήτης κ. Εὐμένιος διὰ γράμματος αὐτοῦ ἤγγειλε τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι ἡ περὶ αὐτὸν ἐπισκοπικὴ σύνοδος ἐξελέξατο ἐσχάτως ἐπίσκοπον Κισάμου καὶ Σελίνου τὸν ἀρχιμ. κ. Ἄνθιμον Λελεδάκην, τελειόφοιτον τῆς θεολ. σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις πανεπιστημίου, καθηγητὴν δὲ τῶν ἱερῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ Ρεθύμνης. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀπεδέξατο τὴν ἐκλογήν.

Ἵδρυσις Ὀρφανοτροφείου θηλέων. — Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς π. τρίτης ἐνεκρίθη κατ' ἀρχὴν πρότασις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ὅπως ἱδρυθῇ ἐν τῇ ἐν τῇ νήσῳ Πρώτῃ ἱερᾷ μονῇ τῆς Μεταμορφώσεως μονὴ καλογραιῶν μετὰ ὀρφανοτροφείου θηλέων ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ὀρφανοτροφεῖον θηλέων τῆς Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης». Περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν πόρων, τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς διαρρυθμίσεως ὡς καὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ προσεχῶς γενήσεται σκέψις ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ.

Μητρόπολις Νευροκοπίου. — Ἐν τῇ χθεσινῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ ἀναγνωσθεῖσα κανονικὴ παραίτησις τοῦ μητροπολίτου Νευροκοπίου

9/56

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΕΧΝΙΚΟΒΑ

κ. Νικοδήμου, ἣν ὑπέβαλεν ἕνεκα λόγων ὑγιείας ἐγένετο ἀποδεκτή.

Γενέθλια αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ. — Τοῦ αὐτοκράτορος καὶ βασιλέως τῆς Αὐστρουγγαρίας Φραγκίσκου Ἰωσὴφ ἄγοντος τῇ π. τρίτῃ τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων αὐτοῦ ἑορτήν, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης διεβίβασε τὰς συγχαρητηρίους ἐπὶ τούτῳ προσρήσεις τῷ ἐξοχωτάτῳ πρεσβευτῇ τῆς Αὐστρίας βαρόνῳ δὲ Κάλιτς διὰ τοῦ πανοσ. Μ. πρωτοσυγκέλλου κ. Καλλινίκου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Α΄ πατριαρχικοῦ γραφείου κ. Ἰ. Τανταλίδου.

Πρώην Μετρῶν.—Αἰτήσας ἔτυχε τῆς ἀδείας τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἔλθῃ εἰς βασιλεύουσαν πρὸς περίθαλψιν τῆς ὑγιείας αὐτοῦ ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος πρώην Μετρῶν κ. Δοσίθεος.

Δωρεαὶ εἰς τὴν Μ. τοῦ Γ. Σχολήν. — Πάνυ εὐφροσύνως ἀναγράφομεν ὅτι φιλογενῆ καὶ φιλόστοργα τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς ἀνωνυμίας τὸ δώρημα αὐτῶν καλύπτοντα, ἐπισκεψάμενα ἐσχάτως τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἀνεκοίνωσαν ὅτι δωροῦνται ἀνὰ 500 λιρ. ὀθωμαν. ἕκαστον χάριν τῶν ἐπιτελουμένων ἐπισκευῶν τοῦ περικαλλοῦς κτιρίου τῆς πατριαρχ. Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς. Αἱ γενναιόφρονες αὗται δωρεαὶ τεκμηριοῦσαι τὰ φιλόμουσα αἰσθήματα τῶν εἰρημένων τέκνων ἐπισπῶνται τὰς εὐλογίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Γένους ἡμῶν.

Ἐθνικὸν Ζάππειον παρθεναγωγεῖον. — Ὑποβληθέντος τῷ Συμβουλίῳ σήμερον τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους τοῦ Ἐθν. Ζαππείου παρθεναγωγείου, διωρίσθη πρὸς ἐξέλεγξιν ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀξιοτίμων κκ. Π. Γ. Χρυσοῦ (προέδρου), Ἀ. Σιφναίου καὶ Γ. Ἀβραμίδου.

Ἐθνικὸν Ἰωακείμειον παρθεναγωγεῖον. — Λήξαντος τοῦ χρόνου τῆς ἐφορείας τοῦ ἀξιοτίμου κ. Φρ. Μεζικη, τὸ Συμβούλιον ἀνεδιώρισεν αὐτὸν σήμερον διὰ νέαν διετίαν ἔφορον τοῦ παρθεναγωγείου τούτου.

Πατριαρχικὴ Ἀστικὴ σχολὴ Μαρασλῆ. —Κατὰ τὴν σημερινὴν διοικητικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον διώρισε μέλος τῆς ἐφορίας τῆς σχολῆς, ἀντὶ τοῦ παραίτησιν ὑποβαλόντος κ. Κ. Σπανούδη, τὸν ἰατρὸν κ. Ν. Φερμάνογλουν.—Διευθυντὴν τῆς σχολῆς ἡ ἐφορία διώρισε τὸν ἐλλόγιμον κ. Ἀνδρέαν Τοζίδην, εὐδοκίμως ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἐν μακεδονικαῖς πόλεσι διδάξαντα.

Ἀρχιγένεια ἐκπαιδευτήρια.— Τὸ Δ. Ἐθν. Μ, Συμβούλιον διώρισε σήμερον μέλος τῆς ἐφορίας τῶν Ἀρχιγενείων τὸν ἐν γενικῇ συνελεύσει ἐν Ἐπιβάταις ἐκλεγέντα σὺν ἑτέρῳ, μὴ ἀποδεξαμένῳ, τὴν ἐκλογὴν, τὸν ἀξιότιμον κ. Ἀλέξανδρον Τζαμπετζῆν.

Ἐνοριακοὶ κατάλογοι. — Ληγούσης τῆς προθεσμίας τῶν ἐν ἰσχύϊ ἐνοριακῶν καταλόγων, τὸ Συμβούλιον διέταξε σήμερον τὴν σύνταξιν νέων.

Ἐπισκευαὶ πατριαρχικοῦ οἴκου. — Διὰ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Κωνσταντίνου ἀπεστάλησαν τῇ Α. Θ. Π. λίραι γαλλικαὶ δέκα, προσφορὰ τῶν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ τῆς Σάμου σταυροπηγιακῶν ἱερῶν μονῶν ὑπὲρ τῶν ἐπισκευῶν τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου.

Μνημόσυνον. —Μνημοσύνου τελουμένου τῇ π. κυριακῇ ἐν τῷ ναϊδρίῳ τοῦ ἐν Βαθυρρύακι θερέτρου τῆς ρωσικῆς πρεσβείας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν Βιτωλίοις ἀποθανόντος προξένου τῆς Ρωσίας ἀοιδίμου Ἀλεξάνδρου Ροστκώφσκη, ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμεν. πατριάρχου, παρέστη ἐν τῷ ναῷ ὁ ἱερολ. ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου κ. Α. Πιπέρας καὶ εἶτα διηρμήνευσε τῇ Α. Ε. τῷ πρεσβευτῇ Ζηνόβιεφ τὰ συλλυπητήρια τοῦ πατριάρχου.

Πατριαρχικὴ χοροστασία. — Τοῦ ἐν Γαλατᾷ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ὡς καὶ τοῦ ἐν Ποτηρᾷ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου πανηγυριζόντων προχθὲς, ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως, τοῦ μὲν πρώτου ὡς φερωνύμου, τοῦ δὲ δευτέρου διὰ τὴν ἐν αὐτῷ φυλαττομένην εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος τοῦ Ἀντιφωνητοῦ, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐχοροστάτησε ἐν μέσῳ πολυπληθεστάτου εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος κατὰ τὸν ἑσπερινὸν μὲν ἐν τῷ πρώτῳ, κατὰ τὴν θείαν δὲ λειτουργίαν ἐν τῷ δευτέρῳ, μετὰ πολλῶν ἐνδείξεων σεβασμοῦ γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ πρεσβυτερίου, τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν προκρίτων ἀμφοτέρων τῶν ἐνοριῶν.

Ἐπισκέψεις. — Τῇ π. τρίτῃ ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει παρεπιδημῶν κ. Ν. Καζάζης τέως πρύτανις τοῦ Ἀθήνησι πανεπιστημίου, ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου κ. Σ. Καζανόβα.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

Προχθὲς δὲ οἱ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὁμοίως παρεπιδημοῦντες κκ. Μ. Παπαρρηγόπουλος, αὐλάρχης τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου καὶ οἱ ἐκ τῶν ὑπασπιστῶν Ράϊνεκ καὶ Κομνηνὸς Μηλιώτης.

Ἀντεπίσκεψις. — Ὁ βοηθὸς καπουκεχαγιᾶς τῶν Πατριαρχείων κ. Σπυρίδων Κωνσταντινίδης μεταβὰς τῷ π. σαββάτῳ παρὰ τῷ ἐξοχωτάτῳ ὑπουργῷ τῆς ἀστυνομίας Σεφὴκ πασᾷ διηρμήνευσε τὰς εὐχαριστίας τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐπὶ τῷ ἐνδιαφέροντι, ὅπερ ἐπεδείξατο ἡ Α. Ἐξοχότης διερωτήσασα διὰ τοῦ ἰατροῦ τῆς ἀστυνομίας τὰ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ οἰκουμεν. πατριάρχου.

Ἅγιον Ὄρος. — Σχολάρχης τῆς κεντρικῆς ἐν Καρεαῖς τοῦ Ἁγίου Ὄρους σχολῆς διωρίσθη ὁ ὁσιολογ. μοναχὸς κ. Κυριακὸς Ζαχαριάδης, τελειόφοιτος τῆς θεολογ. σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου, ἀντὶ τοῦ ὁσιολογ. διακόνου καὶ προλύτου τῆς θεολογίας κ. Χριστοφόρου Κτενᾶ, διορισθέντος σχολάρχου παρὰ τῇ ἐν Πριγκίπῳ κοινότητι. — Ἀνεχώρησεν εἰς Ἅγιον Ὄρος, ἐπὶ σπουδῇ τῶν παλαιῶν χειρογράφων, λαβὼν καὶ τὸ νενομισμένον πατριαρχικὸν γράμμα, ὁ ἐκ τῶν φοιτητῶν τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ πανεπιστημίου κ. Δραγωτὴς Ἀναστασίεβιτς, ὑπότροφος τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως. — Διαμείνας ἐπὶ βραχὺ εἰς τὰς μονὰς Λαύρας, Ἰβήρων καὶ Κουτλουμουσίου, πρὸς μελέτην παλαιῶν χειρογράφων τῆς Νέας Διαθήκης, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ ἑλλόγ. καθηγητὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς σχολῆς κ. Βασίλειος Ἀντωνιάδης.

Εὐσεβεῖς δωρεαί. — Ὁ ἐν Ταϊγανρὸκ τῆς Ρωσίας φιλόπατρις ὁμογενὴς ἐκ Λέσβου κ. Παναγιώτης Σ. Κομνηνάκης ἀνήγγειλεν εἰς τὴν ἐφορίαν τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Μητυλήνης ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ὅτι τίθησι, κατὰ τὰς σμυρναϊκὰς ἐφημερίδας, εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς χιλίας γαλλικὰς λίρας, ὅπως ἀνεγερθῇ ἔν τινι συνοικίᾳ τῆς πόλεως ταύτης ἐνοριακὴ σχολή.

Μουσικὴ Παιδαγωγία. — Ἐγκριθέντος ἤδη ἵνα ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐκπαιδευτικοῖς καθιδρύμασι τῶν ἀρρένων καὶ τῶν θηλέων διδάσκωνται καὶ ἄσματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἱερᾶς τε καὶ τῆς δημώδους ἡμῶν μελῳδίας, ὁ φιλοπόνως καὶ μετὰ ζήλου ἀπὸ πολυετίας εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς μουσικὴν ἀσχολούμενος καὶ πολλὰς περὶ αὐτῆς διατριβὰς γράψας κ. Νικόλαος Παγανᾶς ἐξέδωκε πρό τινος καιροῦ «Μουσικὴν Παιδαγωγίαν», ἐγκεκριμένην ὑπὸ τῆς Πατριαρχικῆς Κεντρικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος, ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὴν ἐπὶ τούτῳ αἴτησιν τοῦ συνθέτου, συνέστησε τὸ σύγγραμμα ὡς χρήσιμον τοῖς σχολείοις τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως, συστήσασα ἅμα καὶ τῇ Κεντρικῇ Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπῇ τὴν φροντίδα τῆς εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰσαγωγῆς. Τὰ παιδαγωγικὰ ταῦτα ἄσματα ὁ κ. Παγανᾶς ἠρύσατο ἐκ τῆς ἀκραιφνοῦς καὶ καθαρᾶς μονοφώνου ἑλληνικῆς δημώδους μελῳδίας.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος διέκοψε τῇ 1 αὐγούστου τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς, ἐπαναληφθησομένας μετὰ διμηνίαν· ἐξέφρασε δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς συνοδικῆς ταύτης περιόδου συνεδρίαν τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς τὸν πανοσιολογ. ἀρχιγραμματέα διὰ τὴν μετὰ ζήλου ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Ὁ ἐπίσκοπος Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας Νιόφυτος (Παναγιωτόπουλος) ἀπεβίωσεν ἐν Πάρῳ, ἐν ἡλικίᾳ ἑβδομήκοντα καὶ δύο ἐτῶν. Γεννηθεὶς ἔν τινι κώμῃ τῶν Καλαμῶν, ἐμορφώσατο θεολογικῶν μαθημάτων ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ, ἐχρημάτισε δὲ ἀρχιδιάκονος τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου τοῦ ἀπὸ Μεσσηνίας. Τὴν ἐπισκοπὴν Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας ἐποίμανεν εὐδοκίμως ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἓν ἔτη.

Ἐπισκοπὴ Λευκάδος. — Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐπισκόπου Λευκάδος Εὐγενίου Περιβολάρη, ἡ ἐφημερὶς τῆς νήσου ταύτης «Βροντὴ» ἐξέδωκεν ἐν τῷ ἀριθμῷ 18, φύλλῳ τῆς 20 λήξαντος ἰουλίου, σημείωσιν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἐπισκόπων, ἐρεξῆς δὲ καὶ τῶν ἀρχιεπισκόπων Λευκάδος, ἧς περίληψιν ἐκδίδομεν ὧδε: Πρῶτος, ἐπίσκοπος ἐγένετο, κατὰ τὴν παράδοσιν, ὁ Σωσίων, κατὰ τὸ ἔτος 37 μ. Χ. ὀνομασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀποστόλου Παύλου. 2 — Ὁ ὁσιομάρτυς Δονάτος τῷ 284, ὅστις ὑπέστη τὸ μαρτύριον ἐπὶ τοῦ τοπάρχου Διοκλητιανοῦ. 3 — Ἀγάθεργος, τῷ 314, ὅστις ἦν καὶ εἷς ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων τῆς πρώτης ἐν Νικαίᾳ Συνόδου. 4 — Ζαχαρίας, τῷ 379, λαβὼν μέρος εἰς τὴν Β' Σύνοδον τὴν ἐν Κω]πόλει τῷ 381. 5 — Πελάγιος, τῷ 665, λαβὼν μέρος εἰς τὴν ς' Σύνοδον. 6 — Ἰωάννης, 997, ὑπογράψας, κατὰ τὴν παράδοσιν, τὸ ψήφισμα, δι' οὗ ἀπηγορεύθη νὰ ἔρχωνται εἰς γάμον δύο ἀδελφαὶ πρὸς δύο πρωτεξαδέλφους. 7 — Ἀγαπητός, τῷ 1429. 8 — Ἰλαρίων, τῷ 1431. 9 — Ἀμφιλόχιος τῷ 1513.

Ἀρχιεπίσκοποι. 1 — Ταράσιος τῷ 1522. 2 — Ἐπιφάνιος τῷ 1535. 3 — Ἄνθιμος ἀποθανὼν τὴν 1 νοεμβρίου τοῦ 1619 ἔτους. 4 — Μητροφάνης Μανωλίτσας ἐκ τοῦ χωρίου Ἀλεξάνδρου, χειροτονηθεὶς τὴν 18 μαΐου 1620 καὶ ἀποθανὼν τὴν 11 νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. 5 — Ἄνθιμος ἐξ Ἄρτης, χειροτονηθεὶς ἐν Ἄρτῃ τῷ 1621 καὶ ἀποθανὼν τὴν 26 φεβρουαρίου 1624. 6 — Νά-

ΗΛΙΟΒΑ ΕΒΛΙΟΘΕΚΑ
Ιστορικό Μελετητικό ΜΕΧΝΙΚΟΒΑ

θανὴλ, χειροτονηθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 1 αὐγούστου 1624. 7—Ἰωάσαφ Σεπάτος, λευκάδιος, τῷ 1653. 8—Θεόκλητος, τῷ 1662. 9—Παρθένιος, τῷ 1674. 10—Ἄνθιμος Μαρῖνος, 1684, ὅστις ἔκτισε τὴν ἐν Σφακιῶτες ἀρχιεπισκοπὴν, ἣν καὶ ἐπλούτισε δι' ἀρκετῆς περιουσίας καὶ ἀρχιερατικῶν ἀμφίων. 11—Θεοφάνης Δανιὰς, χειροτονηθεὶς τῷ 1704, ἀποθανὼν τῇ 12 ὀκτωβρίου 1709 καὶ ταφεὶς ἐν τῇ μονῇ τῆς Κοκκίνης Ἐκκλησίας. 12—Εὐγένιος Μαρῖνος, χειροτονηθεὶς ἐν Ἄρτῃ τῷ 1710 καὶ ἀποθανὼν τῷ 1734. 13—Μελέτιος Σέρβος, χειροτονηθεὶς τῇ 23 ἰουνίου 1734 καὶ ἀποθανὼν τῇ 31 ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. 14—Διονύσιος Κονιδάρης, ψηφισθεὶς τὴν 1 φεβρουαρίου καὶ χειροτονηθεὶς τὴν 19 μαΐου 1738, ἀποθανὼν δὲ μετὰ 4 ἔτη καὶ 7 μῆνας. 15—Χρύσανθος Ψωμᾶς, τῷ 1743, ἐκ τῆς πόλεως Λευκάδος. 16—Μελέτιος Κονιδάρης, τῷ 1766, ἐκ Βαυκερῆς, ἀποθανὼν τῷ 1779. 17—Ἰωακεὶμ Μαρῖνος, 1779. 18—Παρθένιος Κονιδάρης, τῷ 1779, ἐκ Βαυκερῆς, ἀποθανὼν τῷ 1817. 19—Ζαχαρίας Μοντεσάντος, τῷ 1823, ἀποθανὼν κατὰ μάρτιον τοῦ 1829. 20—Εὐγένιος Φέττης, ἐκ τοῦ χωρίου Κάτω Ἐξανθείας, ψηφισθεὶς τῷ 1833, χειροτονηθεὶς τῷ 1834, καὶ ἀποθανὼν τὸν ἰανουάριον τοῦ 1851. 21—τελευταῖος ἀρχιεπίσκοπος Λευκάδος ὑπῆρξεν ὁ Γρηγόριος Ἀραβανῆς, ἐκ Καρυᾶς Ἐψηφίσθη τὴν 11 ἀπριλίου 1851, ἐχειροτονήθη τὴν 13 μαρτίου 1852, ἀπεβίωσε δὲ κατὰ ἰούνιον 1886. Διετέλεσεν ἐπανειλημμένως μέλος καὶ προσωρινὸς πρόεδρος τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος.—Ἔκτοτε ἡ μητρόπολις Λευκάδος ἐχήρευσε, πληρωθεῖσα μόλις κατὰ τὸ 1899, πρὸ 4 ὁηλαδὴ ἐτῶν, ἐπαξίως, ὑπὸ τοῦ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀποθανόντος Εὐγενίου, ὀνομασθέντος ἐπισκόπου Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, ὑποβιβασθείσης τῆς ἕδρας τῆς Λευκάδος ἀπὸ ἀρχιεπισκοπικῆς εἰς ἐπισκοπικὴν, διὰ τοῦ τελευταίου νόμου περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως.

ΑΙ ΕΝ ΑΥΣΤΡΙΑ, ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

Ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς αὐστρουγγρικῆς μοναρχίας διαβιοῖ, ὡς γνωστόν, ἱκανὸς ἀριθμὸς ὀρθοδόξων, ἀνερχόμενος νῦν εἰς τέσσαρα περίπου ἑκατομμύρια ψυχῶν. Οἱ ὀρθόδοξοι οὗτοι ἀποτελοῦσι σήμερον τέσσαρας διακεκριμένας ἀπ' ἀλλήλων ἐκκλησιαστικὰς περιφερείας, ἤτοι τὴν τοῦ Καρλοβιτσίου, τὴν τῆς Τρανσυλβανίας, τὴν τῆς Βουκοβίνης καὶ Δαλματίας καὶ τὴν τῶν ἐπαρχιῶν Γοριτίας καὶ Ἐρζεγοβίνης, προσωρινῶς ὑπαγομένων τῇ Αὐτοκρατορίᾳ, ἐξ ὧν αἱ μὲν τρεῖς πρῶται εἰσιν αὐτόνομοι ἢ αὐτοκέφαλοι, ἡ δὲ τελευταία, αἱ ἐπαρχίαι δηλ. Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης, τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Κατὰ τὴν ἐθνικότητα δὲ αἱ ἐκκλησίαι αὗται εἰσιν αἱ μὲν τοῦ Καρλοβιτσίου, τῆς Δαλματίας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης σερβικαί, ἡ τῆς Τρανσυλβανίας ρωμουνικὴ καὶ ἡ τῆς Βουκοβίνης κατὰ τὸ ἥμισυ ρουθηνικὴ ἢ ρουσινικὴ καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ρωμουνική.

Εὐτυχήσαντες πρό τινος, σεπτῇ πατριαρχικῇ προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ, ἵνα ἐπισκεφθῶμεν τὰς ἐκκλησίας ταύτας ἐπὶ τῷ μελετῆσαι ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν σύγχρονον αὐτῶν διοργανισμὸν καὶ τὴν κατάστασιν, εὔκαιρον νομίζομεν τὴν παροχὴν καὶ διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθείας» χρησίμων τινῶν περὶ αὐτῶν πληροφοριῶν, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ἐλάχιστα ἄχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν ἐγράφησαν περὶ αὐτῶν.

Αἴσθημα ζωηρὸν ἐγγύτητος καὶ ἀδελφότητος γεννᾶται ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἐπισκεπτομένου τὰς ἀδελφὰς ταύτας ἐκκλησίας ὀρθοδόξου ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς. Εἶνε δὲ τὸ αἴσθημα τοῦτο τοσούτῳ μᾶλλον ζωηρόν, ὅσῳ ζωηροτέρα καὶ μείζων τις, ὡς εἰκός, ἐστι καὶ ἡ περιεργία περὶ αὐτῶν, μακρὰν καὶ ἐν τοῖς μεθορίοις οὕτως εἰπεῖν τοῦ ὀρθοδόξου σώματος διακειμένων, καὶ ὅσῳ ἀδοκήτως πολλά εἰσι τὰ οἰκεῖα καὶ εὐχάριστα, ἅπερ ὁ ἀπὸ τοῦ κέντρου εἰς τὰ ἄκρα ἐκεῖνα μεταβαίνων ἀνὰ πᾶν βῆμα ἐν αὐτοῖς συναντᾷ. Ἐν κράτει διαφόρου μὲν δόγματος, ἀλλὰ συνταγματικῷ καὶ φιλελευθέρῳ διαβιοῦσαι αἱ ἀδελφαὶ αὗται ἐκκλησίαι, ἀσκοῦσιν ἐλευθέρως τὰ τῆς λατρείας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν διοικήσεως, εὐμοιροῦσι κλήρου πεπαιδευμένου καὶ εὐσεβοῦς, αἱ πλεῖσται δὲ καὶ εὐπραγίαν ἔχουσι πολλὴν ὑλικήν, ἀκόπως εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἐπαρκοῦσαι καὶ ἀνάλογον μεγαλοπρέπειαν καὶ εὐταξίαν ἐν πᾶσι ζηλοῦσαί τε καὶ φυλάττουσαι. Καὶ ὁ σύνδεσμος δὲ τῆς πρὸς τὰς λοιπὰς ὀρθοδόξους ἐκκλησίας ἀγάπης, καὶ ἰδίᾳ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς Μητέρα Μεγάλην Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἶνε ἀκμαῖος καὶ ζωηρός, καίτοι ἡ ἐξωτερικὴ ἐπικοινωνία ἐστὶν ὁμολογουμένως οὐχὶ ὡς ἔδει καὶ ἐπεβάλλετο τακτικὴ καὶ ζωηρά, ἐφ' ᾧ καὶ ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν δύναταί τις νὰ μὴ εὐχηθῇ μείζονα διαθέρμανσιν καὶ ζωήν. Μετὰ τῆς εὐχῆς ταύτης περὶ ζωηροτέρας ἐπικοινωνίας ἐν τῷ μέλλοντι ἀρχόμεθα καὶ ἡμεῖς νῦν τῆς περιγραφῆς τῶν εἰρημένων ἀδελφῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, τὰ σπουδαιότερα καὶ χρησιμώτερα τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις περὶ αὐτῶν ἀναγράφοντες.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

Α΄.

Ἐκκλησία Καρλοβιτσίου.

Ἐκ τῶν τριῶν ὀρθοδόξων αὐτονόμων ἢ αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν τῆς Αὐστρίας ἡ τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς ἔχουσα εἶνε ἡ ἐκκλησία Καρλοβιτσίου. Εἰς αὐτὴν τέως ὑπήγοντο καὶ αἱ νῦν αὐτόνομοι μητροπόλεις τῆς Τρανσυλβανίας καὶ τῆς Βουκοβίνης, ἀποσπασθεῖσαι εἰς αὐτοκεφάλους ἐκκλησιαστικὰς περιφερείας μόλις πρὸ ὀλίγου, ἤτοι ἡ πρώτη κατὰ τὸ ἔτος 1864 καὶ ἡ δευτέρα κατὰ τὸ 1873. Ὑπὸ τὴν μητρόπολιν Καρλοβιτσίου ἐπίσης ἐτέλουν καὶ αἱ ἐν Δαλματίᾳ ἐπαρχίαι τῆς Ζάρας καὶ τοῦ Βόκου καὶ Κατάρου μέχρι τοῦ 1873, ὁπότε προσηρτήθησαν εἰς τὴν τότε συστᾶσαν αὐτόνομον μητρόπολιν Βουκοβίνης, ὀνομαζομένην ἔκτοτε μητρόπολιν Βουκοβίνης καὶ Δαλματίας.

Ἡ ἐκκλησία Καρλοβιτσίου, ἀριθμοῦσα νῦν πληθυσμὸν ὀρθόδοξον (σερβικὸν) περὶ τὸ $1^1/_2$ ἑκατομμύριον, σύγκειται σήμερον ἐξ ἑπτὰ ἐπαρχιῶν, ἁπασῶν ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Οὐγγαρίας κειμένων. Αἱ ἐπαρχίαι αὗται εἶνε αἱ ἀκόλουθοι.

α΄) Ἡ τοῦ Καρλοβιτσίου (ἔδρα Κάρλοβιτς—Karlovitzi. β΄) Ἡ τῆς Πακράτσης (ἔδρα Πακράτς—Pakrac). γ΄) Ἡ τοῦ Ἄνω Καρλοβιτσίου ἢ Καρλστάτης (ἔδρα Πλάσκη—Plaski). δ΄) Ἡ τῆς Βερλσέτσης (ἔρδα Βερσέτση—Versecz). ε΄) Ἡ τῆς Βουδίμης (ἔδρα Ἅγιος Ἀνδρέας—Szent Endre παρὰ τὴν Βουδαπέστην). στ΄) Ἡ τῆς Βάτσης (ἔδρα Νόβι Σάδ—Neusatz). καὶ ζ΄) Ἡ τῆς Τεμεσβάρης (ἔδρα Τεμεσβάρη—Temesvar).

Ἡ ἐκκλησία Καρλοβιτσίου, τελοῦσα τέως ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Πεκίου, ὡς αὐτοκέφαλος ἐκκλησιαστικὴ περιφέρεια ἀνεκηρύχθη κατὰ τὸ ἔτος 1695, ὁπότε ὁ αὐτοκράτωρ Λεοπόλδος ὁ Α΄ εἰς τὸν τότε μετὰ τεσσαράκοντα περίπου χιλιάδων οἰκογενειῶν μεταναστεύσαντα εἰς Οὐγγαρίαν ἀρχιεπίσκοπον Πεκίου Ἀρσένιον τὸν Γ΄ τὸν Τσερνόεβιτς ἐπεδαψίλευσε διὰ βασιλικοῦ γράμματος πλείστας προνομίας, ἀναγνωρίσας τὴν ἐπὶ τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ ὀρθοδόξων καὶ τῶν προϋπαρχουσῶν ἤδη αὐτόθι ἐκ προηγουμένων μεταναστεύσεων ὀρθοδόξων ἐπισκοπῶν ἀνωτάτην δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Τὴν σύστασιν ἰδιαιτέρας αὐτονόμου σερβικῆς μητροπόλεως ἐν ταῖς οὐγγρικαῖς χώραις ἀνεγνώρισε μετ᾽ οὐ πολὺ καὶ ἡ ἀρχιεπισκοπὴ Πεκίου διὰ γράμματος τοῦ διαδεχθέντος τὸν Ἀρσένιον ἐν τῷ θρόνῳ Πεκίου ἀρχιεπισκόπου Καλλινίκου, ἐκδοθέντος τῷ 1710, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀρσενίου. Οὐχ ἧττον μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς ἀρχιεπισκοπῆς (1769) διετηρεῖτο, ὡς φαίνεται, ποιά τις ἐξάρτησις τῆς ἐκκλησίας Καρλοβιτσίου ἀπὸ τοῦ Πεκίου, διὸ καὶ ὁ μητροπολίτης Καρλοβιτσίου προσυπεγράφετο τότε καὶ «ἔξαρχος τοῦ θρόνου Πεκίου».

Τὸν τίτλον πατριάρχου ἐκ τῶν μητροπολιτῶν Καρλοβιτσίου μέχρι τοῦ 1848 ἔφερον μόνοι οἱ ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ Πεκίου ἔχοντες αὐτὸν πρώην ἀρχιεπίσκοποι Πεκίου Ἀρσένιος Γ΄ ὁ Τσερνόεβιτς (1695) καὶ Ἀρσένιος Δ΄ ὁ Ἰωβάνοβιτς (1741). Οἱ λοιποὶ πάντες ἐτιτλοφοροῦντο ἀρχιεπίσκοποι καὶ μητροπολῖται. Κατὰ τὸ ἔτος ὅμως 1848 οἱ ὀρθόδοξοι Σέρβοι τῆς Οὐγγαρίας, ἐπωφεληθέντες ἐκ τῶν τότε καιρικῶν περιστάσεων, τῆς γνωστῆς δηλ. οὐγγρικῆς ἐπαναστάσεως, προέβησαν πρὸς ἄλλαις ἀποφάσεσιν, ἃς ἐν κοινῇ συνελεύσει ἔλαβον τότε ὑπὲρ τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἔθνους, καὶ εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου αὐτῶν ὡς πατριάρχου, ἣν πρᾶξιν ἀνεγνώρισε καὶ ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις. Καίτοι δὲ ἀκολούθως, παρελθουσῶν τῶν περιστάσεων ἐκείνων, ὁ τίτλος οὗτος διεφιλονεικήθη πρὸς καιρὸν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸν διάδοχον ἀρχιεπίσκοποι, οὐχ ἧττον ἀπὸ τοῦ 1864 ἀνεγνωρίσθη καὶ πάλιν ὑπ᾽ αὐτῆς ὡς τιμητικὸς τίτλος, ἔκτοτε δὲ οἱ ἀρχιεπίσκοποι Καρλοβιτσίου τιτλοφοροῦνται πατριάρχαι, ἀρχιεπίσκοποι καὶ μητροπολῖται Καρλοβιτσίου μετὰ τῆς προσωνυμίας ἁγιώτατοι[1].

Ἡ Ἐκκλησία Καρλοβιτσίου ἀπολαύει πολλῶν καὶ σπουδαίων προνομίων κεκυρωμένων διὰ νόμων καὶ αὐτοκρατορικῶν διατάξεων. Ὁ μητροπολίτης ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς οὕτω λεγομένης ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς συνελεύσεως, ἀποτελουμένης ἐξ ἁπάντων τῶν ἀρχιερέων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐξ 75 μελῶν, ἐκλεγομένων καὶ ἀντι-

---

1. Τῆς τοιαύτης προσλήψεως τοῦ πατριαρχικοῦ τίτλου μὴ ἐπισημοποιηθείσης ἐκκλησιαστικῶς κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης σήμερον γράφων πρὸς τὸν μητροπολίτην Καρλοβιτσίου τιτλοφορεῖ αὐτὸν ὡς ἑξῆς· «Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Καρλοβίτσης, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ κτλ. . . . κύριε . . . ., τὴν περισπούδαστον ἡμῶν Αὐτῆς Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμεθα».

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ім. І. І. МЕЧНИКОВА

προσωπευόντων ἁπάσας τὰς ἐπαρχίας, ἐξ ὧν 25 μέν εἰσι κληρικοί, 50 δὲ λαϊκοί. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας, καὶ ἂν μὲν αἱ ψῆφοι συγκεντρωθῶσι περὶ ἓν πρόσωπον, τὸ πρόσωπον τοῦτο προτείνεται διὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου εἰς τὸν αὐτοκράτορα πρὸς ἐπικύρωσιν, ἂν δὲ διασπασθῶσι περὶ περισσότερα πρόσωπα, τότε συνήθως θεωρεῖται ἐκλεχθεὶς καὶ ἐπικυροῦται ὁ τὰς περισσοτέρας λαβὼν ψήφους. Μετὰ τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐπικύρωσιν ἐπακολουθεῖ ἡ ἐπίσημος ἐγκαθίδρυσις, τελουμένη μετὰ ἐκτάκτου πομπῆς καὶ λαμπρότητος.

Καὶ οὕτω μὲν ἐκλέγεται ὁ μητροπολίτης. Τοὺς ἐπισκόπους ὅμως τῶν ἐπαρχιῶν ἐκλέγει οὐχὶ ἡ συνέλευσις αὕτη, ἀλλ' ἡ ἀρχιερατικὴ σύνοδος, ἐκ τριῶν ὑποψηφίων, οὓς εἰς αὐτὴν προτείνει ὁ μητροπολίτης. Ἀποτελεῖται δὲ ἡ **σύνοδος** ἐξ ἁπάντων τῶν ἀρχιερέων τῶν ἐπαρχιῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μητροπολίτου καὶ ὀφείλει ἵνα συνέρχηται τακτικῶς ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ ἐνιαυτοῦ, τῇ γραπτῇ μὲν προσκλήσει τοῦ μητροπολίτου, τῇ εἰδήσει δὲ καὶ ἀδείᾳ τῆς κυβερνήσεως. Ἐν τῇ συνόδῳ παρακάθηται καθ' ὅλας τὰς συνεδρίας, πλὴν ὁσάκις πρόκειται ἐκλογὴ ἐπισκόπου ἢ καθαρῶς θρησκευτικόν τι ζήτημα, αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος. Ἡ δικαιοδοσία τῆς συνόδου πρὸς τῷ εἰρημένῳ δικαιώματι τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀρχιερέων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῷ δικαιώματι τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀρχιμανδριτῶν ἐπεκτείνεται εἰς μόνας τὰς καθαρῶς θρησκευτικὰς καὶ καθαρῶς τῆς ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας ὑποθέσεις καὶ εἰς τὴν φροντίδα περὶ τῆς θεολογικῆς σχολῆς ἢ σεμιναρίου Καρλοβιτσίου.

Διὰ τὰς λοιπὰς ἐκκλησιαστικὰς διοικητικὰς καὶ σχολικὰς ὑποθέσεις ὑφίσταται ἡ εἰρημένη ἀνωτέρω **ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐθνικὴ συνέλευσις** ἀποτελουμένη, ὡς εἴρηται, ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ 75 ἀντιπροσώπων ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν, ἐξ ὧν οἱ 25 κληρικοὶ καὶ οἱ 50 λαϊκοί, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου. Ἡ συνέλευσις αὕτη εἶνε τὸ ἀνώτατον διοικητικὸν σῶμα τῆς ἐκκλησίας Καρλοβιτσίου. Πρόεδρος αὐτοῦ εἶνε ὁ μητροπολίτης, ὑποπρόεδρος δὲ ἐκλέγεται πάντοτε εἷς ἐκ τῶν λαϊκῶν ἀντιπροσώπων. Τακτικῶς ἡ συνέλευσις αὕτη συνέρχεται ἀνὰ πᾶν τρίτον ἔτος, προσκαλουμένη ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου τῇ προηγουμένῃ ἀδείᾳ τῆς κυβερνήσεως. Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ μητροπολιτικοῦ θρόνου προσκαλεῖ αὐτὴν τὸ μητροπολιτικὸν ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον. Καὶ κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς συνελεύσεως ταύτης παρίσταται ἐπίσης αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος.

Ἐπειδὴ δὲ συνερχομένη κατὰ οὕτω μακρὰ διαστήματα ἡ συνέλευσις αὕτη δὲν δύναται, ὡς εἰκός, νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν πασῶν τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ἀναγομένων σπουδαίων ἐκκλησιαστικῶν καὶ σχολικῶν ὑποθέσεων, πρὸς διεξαγωγὴν τῶν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας ἐκ τῶν ὑποθέσεων τούτων ὑφίσταται ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς μητροπόλεως ἡ οὕτω καλουμένη **ἐπιτροπὴ τῆς συνελεύσεως,** ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ μητροπολίτου ὡς προέδρου καὶ ὀκτὼ ἔτι μελῶν (ἑνὸς ἐπισκόπου, δύο κληρικῶν καὶ πέντε λαϊκῶν), ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς ἐκλογικῆς καὶ ἐθνικῆς συνελεύσεως ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν. Ἡ περίοδος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶνε ὅση καὶ ἡ τῆς ἐκλεξάσης αὐτὴν συνελεύσεως, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει παρατείνεται μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέας τοιαύτης ἐπιτροπῆς ὑπὸ τῆς συνελεύσεως. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνέρχεται τακτικῶς τετράκις τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δ' ὁσάκις δέῃ. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δοσίλογος οὖσα διὰ τὰς πράξεις αὐτῆς πρὸς τὴν ἐκλέξασαν αὐτὴν συνέλευσιν, ὀφείλει ἅμα νὰ ὑποβάλλῃ ἑκάστοτε καὶ σημείωμα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ οὐγγρικοῦ ὑπουργείου.

Ἄλλο ἀνώτερον κεντρικὸν σωματεῖον εἶνε τὸ **μητροπολιτικὸν ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον** ἤτοι τὸ ἀνώτατον δικαστήριον διὰ τὰς δικαστικῆς φύσεως ὑποθέσεις. Τὸ δικαστήριον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ μητροπολίτου ὡς προέδρου, δύο ἐπισκόπων, τριῶν ἱερέων καὶ τριῶν λαϊκῶν. Τοὺς ἐπισκόπους ἐκλέγει ἡ σύνοδος, τὰ λοιπὰ δὲ ἓξ κληρικὰ καὶ λαϊκὰ μέλη ἡ διαληφθεῖσα ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐθνικὴ συνέλευσις.

Τὸ δικαστήριον τοῦτο θεωρεῖ καὶ ἐκδικάζει κατ' ἔφεσιν πάσας ἐκείνας τὰς ὑποθέσεις, ὅσαι πρωτοδίκως θεωροῦνται ἐν τοῖς ἐπαρχιακοῖς πνευματικοῖς συμβουλίοις (κονσιστωρίοις). Εἶνε δὲ αἱ ὑποθέσεις αὗται οὐ μόνον αἱ γαμικαί, ἀλλὰ καὶ αἱ τῆς ἱερατικῆς πειθαρχίας καὶ τῆς ἐν γένει ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας. Πρωτοδίκως δὲ τὸ δικαστήριον τοῦτο θεωρεῖ καὶ δικάζει τὰς κατὰ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν κονσιστωρίων αἰτιάσεις. —Συνεδριάζει τὸ δικαστήριον τοῦτο τακτικῶς δὶς τοῦ ἔτους ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς μητροπόλεως, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις δεήσῃ.

Διὰ δὲ τὰς καθαρῶς σχολικὰς ὑποθέσεις ὡς κεντρικὴ ἀρχὴ ὑφίσταται τὸ **ἐθνικὸν σχολικὸν συμβούλιον,** ἔργον ἔχον τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν καὶ διοίκησιν τῶν σχολῶν τῆς κατωτέρας καὶ τῆς μέσης παιδεύσεως, καθὼς καὶ τὴν ἐποπτείαν ἐκείνων ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ὅσα λαμβάνουσιν ἐπιδόματα ἐκ τῶν ἐθνικῶν κεφαλαίων. Ἀποτελεῖται τὸ συμβούλιον τοῦτο ἐκ τοῦ μητροπολίτου ὡς προέδρου, τοῦ γενικοῦ εἰσηγητοῦ ἢ ἑπτοῦ τῶν σερβικῶν ἐθνικῶν σχολῶν, ὃν ἐκλέγει ἡ ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐθνικὴ συνέλευσις, ἐπικυρώνει δὲ ἡ κυβέρνησις, καὶ ἐξ ἄλλων μελῶν, ἐκλεγομένων ἐπίσης ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως. Συνέρχεται τὸ συμβούλιον τοῦτο ὁσάκις δεήσῃ τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου ἢ τῇ αἰτήσει τριῶν μελῶν, καὶ εἶνε δοσίλογον, καθὼς καὶ ὁ ἐπόπτης, εἰς τὴν ἐκλέγουσαν αὐτὸ ἐθνικὴν συνέλευσιν.

(ἕπεται συνέχεια)

Χρ. Παπαϊωάννου

ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΥΜΝΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΕΥΦΗΜΙΑΝ*

Μακαρίου Θεοδώρου τοῦ Βέστωνος Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν καὶ πανεύφημον μεγαλομάρτυρα Εὐφημίαν.

Πόθεν οὖν πόθεν μετὰ χρονίαν ταφὴν καὶ θάνατον πολλοῖς ἐπισυμβεβηκότα ἔτεσιν, αἱμάτων προχοὰς ἀπορρέειν τὴν μάρτυρα φαίημεν; πῶς τὸ αὐτὸ σῶμα καὶ ὡς ἄψυχον ἐτυμβεύετο καὶ ὡς ἄψυχον ἐθαυμάζετο; Ἐγὼ μὲν οἶμαι, εἰμὴ τὸ ἁγιοπρεπὲς ἐκεῖνο σκῆνος, τῷ πάθει τοῦ μαρτυρίου ἁγιασθὲν, καὶ σύμμορφον τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ γεγονὸς, ὅλην τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριν προσειληφέ τε καὶ εἰσωκίσατο, οὐκ ἦν μὴ τὰ τῶν ζώντων ἐνεργεῖν, καὶ ζῆν μετὰ τελευτὴν καὶ ζωῆς προχέειν ἀείρυτα νάματα. Πιστεύομεν γὰρ Θείου Πνεύματος μετέχειν διὰ τῆς μυστικῆςκ αἱ ἀχράντου ἀναγεννήσεως, καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθεμένη τὸν νέον δι' αὐτοῦ ἐπενδύεσθαι· καὶ τοῦτο, χάριτι μόνῃ, καὶ μήπω μηδὲν εἰς αὔξησιν τοῦ θείου δώρου διαπεπραγμένον ἡμῶν. Πῶς οὖν τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλῆσαν σεβάσμιον ἐκεῖνο σῶμα καὶ διὰ πολλῶν βασάνων δοκιμασθὲν, καὶ Χριστὸν ἀοράτως πλουτῆσαν ἐπιρρωννῦντα καὶ συμπαρόντα καὶ συνεπισχύοντα· καὶ τοῦτον αὐτὸν μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος ἔνδον χωρῆσαν καὶ εἰσδεξάμενον, καὶ ὅλον πνευματικὸν καὶ ζωηφόρον ἀποφανθὲν καὶ πρὸ τῆς τελευταίας καὶ κοινῆς ἐμψυχώσεως τῷ ἐν αὐτῷ ἐνοικοῦντι θείῳ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι κινούμενόν τε καὶ ζωογονούμενον, οὐκ ἔδει ζωοπαρόχοις χαρίσμασι καταστράπτεσθαι καὶ ἀπορρήτως κινεῖσθαι καὶ ζῆν ἀτελευτήτως, κἂν τῆς παρούσης ζωῆς ἀπεστέρηται; ἐνηργεῖτο μὲν ἡ τοιαύτη τοῦ αἵματος ἀπορροὴ ἐπί τινας χρόνους ὡς καὶ βασιλέας αὐτοὺς ἐπὶ σκεύους τὸ ἀπορρέον ἀρύεσθαι, καὶ πᾶν μὲν πάθος, πᾶσαν δὲ νόσον τῇ προσψαύσει πόρρω διώκεσθαί τε καὶ φυγαδεύεσθαι. Ἵν' οὖν μὴ αὖθις τὸ τῶν περσῶν στράτευμα ἐπιστὰν τολμηρότερόν τι κατὰ τῆς μάρτυρος διαπράξοιτο, μεθιστᾶσι τὴν τοιαύτην σορὸν ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ναὸν τῇ μάρτυρι δομησάμενοι καὶ ταύτην ἔνδον τοῦ ἱεροῦ ἀποθέμενοι θυσιαστηρίου, ἧς ὕπερθεν τῆς ἱερᾶς καθιδρυμένης τραπέζης τὰ θεῖα καὶ ἱερὰ ἐπετελεῖτο μυστήρια. Συνέρρει μὲν κἀνταῦθα οὐκ ὀλίγον πλῆθος τοῦ ἄστεως, τοῖς μαρτυρικοῖς ἐφελκόμενον θαύμασι, καὶ τῶν νοσημάτων πλουτοῦν τὴν ἀνάρρωσιν, ἕως τὸ ἰσαυρικὸν ἐκεῖνο καὶ θεοστυγὲς βλάστημα βασιλεύειν οὐκ οἶδ' ὅπως συνεχωρήθη, πολλὴν τὴν μανίαν κατὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἐξέχεεν· ὃ, ἵνα πλέον τοῖς ἄγουσιν αὐτὸ χαρίσηται δαίμοσι, καὶ κατὰ τῶν μαρτυρικῶν λειψάνων λυττῶν οὐκ ἐπαύετο· ἀπωλείᾳ ταῦτα παραδιδοὺς καὶ διαπαίζων καὶ μυκτηρίζων τὴν δι' αὐτῶν θαυματουργοῦσαν δύναμιν, καὶ ὅλως οὐδὲν ἦν εὐσεβὲς, ὃ οὐ συνέχεέ τε καὶ συνετάραξε· ταύτης τῆς λύσσσης παραπάλωμα καὶ τὸ τῆς μάρτυρος γίνεται σῶμα. Ἵν' οὖν τὸ ἐν μέσῳ συνέλω, καὶ εἰς βυθὸν θαλάσσης ἀπορριφὲν, τῆς μαρτυρικῆς σοροῦ τὴν ὑπὸ εὐσεβῶν ναυτίλων ἀνάληψιν, τὴν ἕως Λήμνου ἐπαγωγὴν, τὰς ἐκεῖ θαυματουργίας, τὴν διὰ νυκτερινῆς ἐμφανείας

* συνέχεια ἀπὸ σελ. 259—260 καὶ τέλος.

ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΕΛΙΤΙΝΙΚΟΒΑ

τῆς μάρτυρος Γλυκερίας πρὸς αὐτὴν παρουσίαν καὶ τὸν δι' ἀλλήλων ἀσπασμόν· τὴν τῶν εὐσεβῶν ναυτίλων τοῦ βίου περαίωσιν, τοὺς μεταξὺ διαρρεύσαντας χρόνους, καὶ ὅπως πρὸς ἕτερον τῆς τοῦ χωρίου μετελθούσης δεσποτείας, ἡ τοῦ μαρτυρικοῦ λειψάνου τερατουργεῖται φανέρωσις, συντόνως τῇ διηγήσει χρήσομαι.

Οὗτος γὰρ βασιλικαῖς ὑποπεσὼν ἀγανακτήσεσι, τῶν ἄλλων ἀπειπὼν, ὡς βασιλέα προθύμως (ἀφίκετο;) τῆς ἐκ τούτου τευξόμενος εὐμενείας. Ὡς δὲ τοὺς οἰκειότητι καὶ παρρησίᾳ βασιλικῇ προὔχοντας ἀνηρεύνα, ὁ τῆς χαλκηδονίων πρόεδρος εἰς προστασίαν θερμὸς τούτῳ κατεδήλοῦτο, πρὸς ὃν ἀφικόμενος καὶ τούτῳ ἐνδελεχῶς καὶ λιπαρῶς προσκείμενος, ᾤετο δι' αὐτοῦ τὴν βασιλεύουσαν εὐμένειαν οἰκειώσασθαι. Ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν αἴτησιν ὁ ἀρχιερεὺς ἀνένευεν, αὖθις διαπόντιος πρὸς αὐτὸν ἐν Χαλκηδόνι γίνεται, καὶ πρὸς τὸν τῆς μάρτυρος εἰσήει ναὸν προσευξόμενος. Ἐρομένου δὲ τίνος ἂν εἴη τὸ τέμενος, ἤκουσε παραυτίκα, τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας· τοῦ δὲ μετ' ἐκπλήξεως ὑπειπόντος, τῆς ἐμῆς; πόθεν αὕτη σή; παρὰ τῶν συνόντων διηρωτᾶτο, καὶ τίς ὢν σὺ τοιούτου θησαυροῦ κατηξίωσαι; Ὁ δὲ τοῖς πυθομένοις διεξῄει τὰ τῆς εὑρέσεως, καὶ ὅπως παρ' αὐτῷ τὸ μαρτυρικὸν τεθησαύρισται σκήνωμα. Οἱ δὲ πρὸς ἔκπληξιν καὶ χαρὰν μετελθόντες, ἀναφέρουσι ταῦτα τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ θάμβους πλησθεὶς ὡς αὐτὸν γενέσθαι τὸν τοῦ χωρίου δεσπότην ἐγκελεύεται, παρ' οὗ πάντα σὺν ἀκριβείᾳ μεμαθηκὼς τάχιστα πρὸς τὰ βασίλεια εἴσεισι, καὶ τοῖς βασιλεῦσι τὴν τῆς πανευφήμου φανέρωσιν ἀντ' ἄλλου παντὸς εὐαγγελίου γεγηθὼς ἀνεκήρυττε, τὸν τοῦ χωρίου δεσπότην εἰς πίστιν παράγων τῶν λαλουμένων καὶ βεβαίωσιν. Ἀλλ' ὁ μὲν οὐ μόνον τῆς προτέρας ἀγανακτήσεως ἀπαλλάττεται, ἀλλὰ καὶ μειζόνων ἀξιοῦται τῶν ἀμοιβῶν· οἱ δέ γε βασιλεῖς ναυσίπομπον τὸ τῆς μάρτυρος λείψανον πρὸς τὴν βασιλεύουσαν ἐποιοῦντο. Τῶν τοίνυν πρὸς ἀνάληψιν σταλέντων ἀπαρξαμένων τοῦ ἐγχειρήματος, εἰσῆγόν τε τὴν σορὸν πρὸς τὴν ναῦν καὶ τοῖς τῆς θαλάττης νώτοις ἐπιβάντες πρὸς αὐτὸ τὸ τῶν ἀνακτόρων γίνονται ὁρμητήριον. Τὸ γοῦν θαυματουργὸν σκῆνος ἐκεῖνο, τοῖς βασιλείοις ἐναποτεθὲν, καὶ αὐτοὺς βασιλέας χαρᾶς ἐπλήρου ἀνεκλαλήτου καὶ πᾶν τὸ περιφανὲς πολίτευμα. Ἀπλήστως τοίνυν τούτου κατεντρυφήσαντες, καὶ τῶν ἐκεῖθεν ἀπορρεόντων θαυμάτων τὴν χάριν ἀπαρυσάμενοι, πρὸς τὸν ταύτης ναὸν, ἐξ οὗπερ ἀφῄρητο, αὖθις ἐναπετίθετο, εἰς καύχημα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ταῦτα ἐπ' αὐτῇ παραδόξως θαυματουργήσαντος.

Σὺ δέ μοι, μεγαλομάρτυς Εὐφημία, ἡ τὰς πολυωδύνους ἐκείνας κολάσεις καθυπομείνασα, ἡ τῶν βδελυκτῶν ξοάνων λεπτύνασα τὰ ἰνδάλματα, ἡ τὸν ὀρθόδοξον τόμον] τῆς πίστεως κρατύνασα, τὸ δὲ ἀσεβὲς καὶ θεομάχον ἐκεῖνο δόγμα φροῦδον ἀποτελέσασα, ἐλθὲ πρὸς ἡμᾶς οὐρανόθεν, ἐλθέ. Ἐπιφάνηθι τοῖς σὲ πιστῶς καὶ τιμῶσι καὶ σέβουσι, καὶ τὰς πανηγύρεις ταύτας ἐπετείους σοι συγκροτοῦσι καὶ συναγείρουσιν. Ἐπίσκεψαι τὴν σὲ θρεψαμένην καὶ κληρωσαμένην ὡς φύλακα. Τοῖς σοῖς ἐμφανίσθητι συμπατριώταις. Τῆς κοινῆς ἐπιμνήσθητι φύσεως, ἧς καὶ αὐτὴ μετέσχες ὡς ἄνθρωπος τῶν ταύτης ὀλισθημάτων καὶ παραπτωμάτων, καὶ τῶν ἄλλων, οἷς ἀνελπίστως περιπίπτουσα πρὸς τὸ ἀνέλπιστον συνελαύνεται. Εἰ γὰρ καὶ μαστιγοῦντας, ἀλλὰ πολλῷ πλείους δεδώρηταίσ οι τάνῦν ὁ σὸς ἀθλοθέτης Χριστὸς ὑμνῳδούς τε καὶ μεγαλῳδούς· ὡς ἂν σοὶ τὰς ἐτησίους ταύτας πανηγύρεις μὴ λήξωμεν συναθροίζοντες, εἰς μνήμην μὲν ἀειλαμπῆ καὶ τῷ παντὶ αἰῶνι συμπαρεκτεινομένην τῆς σῆς ἱερᾶς καὶ γενναιοτάτης ἀθλήσεως, εἰς αἴνεσιν δὲ καὶ δοξολογίαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σὲ καὶ ζῶσαν καὶ θανοῦσαν τιμήσαντος, καὶ εἰς ἀεὶ δοξάσαντός τε καὶ θαυμαστώσαντος· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ καὶ ὁμοουσίῳ Πατρὶ, καὶ τῷ συνανάρχῳ καὶ συμφυεῖ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλέξ. Ε. Λαυριώτης

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἀγγέλλει τῷ δημοσίῳ ὅτι ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτυπώσεως **βιβλίων, ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν βιβλίων, φυλλαδίων, διπλοτύπων, πινάκων, ἀγγελτηρίων, ἐπισκεπτηρίων** καὶ παντὸς εἴδους ἐντύπων εἰς τὴν ἑλληνικὴν, τουρκικὴν καὶ τὰς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА
1948
02/09/25 902655 НБ ОНУ
П.Ш.-726689